

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają prawo i są obciążone oczywistym błędem w ocenie ze względu na to, iż Rada nie wzięła pod uwagę szczególnego charakteru sportu ani podstawowego prawa do różnorodności kulturowej przy nakładaniu środków ograniczających na stronę skarżącą będącą europejskim zawodowym klubem piłkarskim o istotnej roli sportowej i kulturalnej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają obowiązek podania odpowiednich powodów umieszczenia strony skarżącej w wykazach osób i podmiotów, do których stosują się środki ograniczające.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają prawo do obrony i prawo do rzetelnego procesu ze względu na to, że nie zapewniają stronie skarżącej możliwości skutecznego wykonania jej prawa do obrony, w tym prawa do bycia wysłuchaną. Przy uwzględnieniu bliskiego związku między prawem do obrony i prawem do skutecznej kontroli sądowej zostało także naruszone przysługujące stronie skarżącej prawo do skutecznego środka zaskarżenia.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają prawo własności, jako że stanowią nieuzasadnioną ingerencję w zdolność strony skarżącej do działania w charakterze europejskiego zawodowego klubu piłkarskiego i pełnienia funkcji społecznych, wychowawczych i kulturalnych.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają zasadę proporcjonalności, w szczególności w odniesieniu do przysługującego stronie skarżącej prawa własności i jej prawa do różnorodności kulturowej, zwłaszcza z tego względu, że nie przewidują żadnych gwarancji w celu zapewnienia, by strona skarżąca mogła nadal pełnić funkcje sportowe i kulturalne jako europejski zawodowy klub piłkarski.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2012 r. — Chyżh i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-276/12)

(2012/C 250/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yury Aleksandrovich Chyżh (Mińsk, Białoruś); Triple TAA (Mińsk, Białoruś); NefteKhimTrading STAA (Mińsk, Białoruś); Askargoterminal ZAT (Mińsk, Białoruś); Bereza Silicate Products Plant AAT (rejon berezowski, Białoruś); Variant TAA (rejon berezowski, Białoruś); Triple-Dekor STAA (Mińsk, Białoruś); KvartsMelProm SZAT (Chocisław, Białoruś); Altersolutions SZAT (Mińsk, Białoruś); Prostoremarket SZAT (Mińsk,

Białoruś); AquaTriple STAA (Mińsk, Białoruś); Rakovsky brovar TAA (Mińsk, Białoruś); TriplePharm STAA (Łohojsk, Białoruś); and Triple-Veles TAA (Mołodeczno, Białoruś) (przedstawiciele: D. O'Keeffe, solicitor, i B. Evtimov, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 265/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 37) w zakresie dotyczącym skarżących;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/171/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotycząca wykonania decyzji 2010/639/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 95) w zakresie dotyczącym skarżących;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący
 - niedopełnienie obowiązku uzasadnienia wpisu skarżących na listę osób, do których zastosowanie mają środki ograniczające, ewentualnie oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Radę.
- 2) Zarzut drugi dotyczący
 - naruszenia prawa do obrony oraz prawa do uczciwego procesu, z tego względu że zaskarżone akty nie umożliwiają skarżącym skutecznego skorzystania z przysługujących im praw, w szczególności prawa do przedstawienia stanowiska; zważywszy na związek prawa do obrony z prawem do skutecznej ochrony sądowej, prawo skarżących do skutecznej ochrony sądowej również zostało naruszone.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2012 r. — Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-290/12)

(2012/C 250/34)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna i M. Szpunar, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 2-4, 6, 12 i 13, załączników I-II oraz art. 2 ust. 1-3 w związku z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 302/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. Urz. UE L 99 z 5.4.2012, str. 21);
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący
 - naruszenia zasady pewności prawa i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- 2) Zarzut drugi dotyczący
 - naruszenia zasady proporcjonalności;
- 3) Zarzut trzeci dotyczący
 - naruszenia art. 296 TFUE poprzez niewystarczające uzasadnienie zaskarżonych przepisów;
- 4) Zarzut czwarty dotyczący
 - naruszenia zasady solidarności i zasady lojalnej współpracy.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2012 r. — Health Food Manufacturer's Association i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-296/12)

(2012/C 250/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Health Food Manufacturer's Association (East Molesey, Zjednoczone Królestwo); Quest Vitamins Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo); Natures Aid Ltd (Kirkham, Zjednoczone Królestwo); Natuur- & gezondheidsProducten Nederland (Ermelo, Niderlandy); New Care Supplements BV (Oisterwijk, Niderlandy) (przedstawiciele: B. Kelly i G. Castle, solicitors, oraz P. Bogaert, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiającego wykaz

dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (Dz.U. L 136, s. 1);

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 maja 2012 r. ustalającej wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych oraz wykaz tzw. zawieszonych oświadczeń zdrowotnych, których Komisja nie odrzuca, ani też nie dopuszcza;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty, wedle których rozporządzenie jest niezgodne z prawem z przyczyn określonych poniżej.

- 1) Zarzut pierwszy, wedle którego
 - ustalenie wykazu dopuszczalnych ogólnych oświadczeń zdrowotnych, przy równoczesnym utrzymaniu wobec niektórych oświadczeń przepisu przejściowego art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 (tj. rozdzielenie procedury oceny i wydania listy częściowej na podstawie art. 13 ust. 1) pozbawione jest jakiegokolwiek podstawy prawnej. Ponadto, stanowi naruszenie zasad: dobrej administracji, pewności prawa oraz zakazu dyskryminacji, a to z następujących przyczyn — brak było uzasadnienia dla rozdzielenia procesu; rozdzielenie pozbawione było przejrzystości; nie przeprowadzono konsultacji, ani nie wskazano adekwatnych powodów uzasadniających rozdzielenie; niektóre oświadczenia zostały „zawieszane” i w dalszym ciągu objęte są istniejącymi okresami przejściowymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1924/2006 (pomimo dotknięcia tych okresów przejściowych wadą w postaci braku pewności prawa).
- 2) Zarzut drugi, wedle którego
 - niewłączenie wielu oświadczeń zdrowotnych do wykazu oświadczeń dopuszczonych narusza rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 poprzez zastosowanie nieprawidłowych kryteriów oceny, narusza zasadę dobrej administracji, zasadę pewności prawa, jak również obowiązek współpracy z krajowymi organami bezpieczeństwa żywnościowego oraz obowiązek odpowiedniego uzasadnienia.
- 3) Zarzut trzeci, wedle którego
 - na wypadek, gdyby zarzuty określone wyżej zostały oddalone, skarżący podnoszą, że rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 jest nieważne jako takie z uwagi na naruszenie prawa do bycia wysłuchanym oraz zasady pewności prawa. Bezprawność rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zostaje powołana w niniejszej skardze na podstawie art. 277 TFUE i przemawia za uznaniem bezprawności rozporządzenia (UE) nr 432/2012.